

[Udenrigsministeren]

partiet – det er en oplevelse, som hr. Jørgen Estrup ikke bør nægte sig selv.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Efter de oplevelser, vi nu har haft på det udenrigspolitiske område, må man indtrængende appellere til Folketingets partier om at lade al udenrigspolitisk paranoia fare. Man kan da ikke lade det, at man lider af paranoia, være afgørende for, hvordan man vil stemme; det afgørende må da være realiteterne i sagen.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Jeg tror, at de fleste tilstedeværende herinde, også pressen og tilhørerne, nu kan forstå, hvorfor vi i Fremskridtspartiet har taget den stilling, som vi har. Med det mundhuggeri, der er mellem udenrigsministeren og de øvrige parti-ers ordførere om sagen, er det klart, at dette her ingenting fører til, medmindre Fremskridtspartiet slår i bordet og siger: Sådan skal det være, kære venner, og sådan bliver det!

Hvis udenrigsministeren havde været lidt smidig, kunne sagen have været klaret for 3 måneder siden eller for 6 måneder siden, det er helt klart.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Paranoia eller ej, men de forestillinger, man har om, hvad der sker, kommer nu engang af folks gerninger. Når ministeren skriver noget i et svar, må man jo tro, at han mener noget med det, og når ministeren skriver, at det i sidste ende er ham eller hende, der afgør dispensationsadgangen, ja, så må man jo tro, at der menes noget med det. Det er jo heller ikke i modsætning til det, som udenrigsministeren har sagt i dag, nemlig at man vil forelægge det for Folketingets udvalg; det forhindrer som bekendt ikke, at man har truffet en anden beslutning.

Men det, som er det afgørende, er unægtelig, at hvis vi ikke finder en anden måde at forhandle med udenrigsministeren på, eller hvis regeringspartierne ikke ønsker at tale med os undervejs, jamen så er der ikke nogen løsninger på sagerne – sådan er det jo i den situation – og så får vi det resultat, som vi har oplevet i dag.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg må sige til hr. Jørgen Estrup, at jeg ikke er blevet bedt i samråd i Udenrigsudvalget i denne sag. Hvis hr. Jørgen Estrup havde nogle spørgsmål, havde det vel været naturligt at bede mig i samråd – og hr. Jørgen Estrup ved, at så kommer jeg altid gerne – og hr. Jørgen Estrup kunne have fået alle sine spørgsmål besvaret. Nu har han fået dem besvaret her, han har fået de svar, han ønsker, hvad ønsker hr. Jørgen Estrup mere?

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg synes blot, jeg var nødt til at gå på talerstolen, fordi hr. Aage Brusgaard udtalte sig, som om der har været mundhuggeri mellem udenrigsministeren og alle partiernes ordførere. Jeg gør opmærksom på, at jeg ikke i dag har haft noget mundhuggeri med udenrigsministeren.

Vi kan i denne sag egentlig være meget enige. Vi havde helst set, at man gennemførte det her på den måde, som udenrigsministeren har foreslået, og det har vi i al stilfærdighed skrevet i vores betænkningsbidrag; men vi kan også godt se, at den måde, som SF har foreslået, er en måde at gøre det på.

Derfor agter vi ikke at stemme imod SF's forslag, vi agter at stemme blankt, sådan som vi pænt har skrevet i betænkningen, og det mener jeg vi kan sige uden at mundhugges.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget, § 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.